

تأثیر تاریخ نگاری ایرانی بر گونه های تاریخ نویسی تیموریان هند

عبداله صفرزایی*

دکتر عباس سرافرازی**

چکیده

تدوین تاریخ در هند دوران باستان بیشتر به صورت شفاهی رواج داشته است. اکثر متون باقی مانده از آن دوران متون ادبی، دینی، فلسفی و اندرزنامه هستند. با ورود اسلام و شکل گیری حکومت های اسلامی و ایرانی در شبه قاره هند، تاریخ نویسی به صورت گسترده و متنوع در این سرزمین آغاز گردید. اوج شکوفایی تاریخ نویسی فارسی در هندوستان، مربوط به اوایل دوره تیموریان هند در قرون دهم و یازدهم هجری خصوصاً دوره اکبرشاه است. تأثیر تاریخ نگاری ایرانی در شکل گیری و رونق تاریخ نگاری دوره تیموریان هند، مهم ترین مساله تحقیق مورد نظر است. به عنوان فرضیه، چنین استنباط می شود که تاریخ نگاری ایرانی در ابعاد وسیع بر تاریخ نگاری هند در دوره تیموریان تأثیر داشته است. هدف این نوشتار تبیین تأثیرپذیری تاریخ نویسی تیموریان هند از تاریخ نویسی ایرانی است که به روش تاریخی و توصیف و تحلیل داده ها، با استفاده از منابع کتابخانه ای انجام گرفته است.

واژگان کلیدی: تاریخ نگاری، ایران، هند، تیموریان هند.

*Email: a. safarzaie@velayat.ac.ir دانشجوی دکتری تاریخ ایران دوره اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد.

**Email: absarafrazi@yahoo.com دانشیار گروه تاریخ دانشگاه فردوسی مشهد.